

S Z A F A R Z

*Pismo Nadzwyczajnych Szafarzy Komunii Świętej
Archidiecezji Gnieźnieńskiej*

1/2013 (12)

www.szafarze.gniezno.pl

Rekolekcje wielkopostne

Rekolekcje w tym roku odbędą w domu rekolekcyjnym w Rościnnie, w terminie od 22 do 24 lutego 2013 r. Udział w rekolekcjach wielkopostnych jest obowiązkiem każdego szafarza wynikającym z ustaleń Konferencji Episkopatu Polski. Początek rekolekcji w piątek o godz. 18⁰⁰.

Na rekolekcje proszę zabrać ze sobą: Pismo Święte, krzyż szafarski, albę, identyfikator oraz notatnik. Przypominam także, że na rekolekcjach i spotkaniach formacyjnych obowiązuje odświętny strój (ubranie lub przynajmniej marynarka). Osoby, które nie będą mogły uczestniczyć proszone są o zgłoszenie tego faktu na tydzień przed rekolekcjami.

Ks. Franciszek Jabłoński

Spotkanie rejonowe w Chodzieży

20 czerwca 2012 roku w parafii pw. św. Floriana w Chodzieży odbyło się rejonowe spotkanie nadzwyczajnych szafarzy Komunii świętej. W spotkaniu oprócz szafarzy brały udział też ich żony, a także opiekun szafarzy w archidiecezji gnieźnieńskiej ks. kan. dr Franciszek Jabłoński oraz proboszcz parafii św. Floriana w Chodzieży ks. kan. Ireneusz Szytura.

Na początku wszyscy spotkali się w parafialnej świątyni, w której uczestniczyli we mszy świętej. Przewodniczył jej i kazanie wygłosił ks. kan. dr Franciszek Jabłoński. W wygłoszonym słowie ks. Franciszek zwrócił uwagę na charakter posługi nadzwyczajnych szafarzy Ko-

munii świętej, która wymaga pracy formacyjnej. Jednym z elementów tej formacji są spotkania rejonowe, które są organizowane przez samych szafarzy. Posługa szafarza ma pomóc nie tylko chorym, ale również samemu szafarzowi i jego rodzinie, aby bardziej dążyć do świętości. Ks. opiekun nawiązał do hasła spotkania rodzin z papieżem w Mediolanie: *Rodzina, praca i świętowanie*. „Jak szafarze i ich rodziny świętują niedzielę? Czy niedziela jest faktycznie świętem rodziny? Od sposobu świętowania niedzieli zależy przecież cały tydzień naszej pracy. Spotkanie z żywym Chrystusem i spotkanie z żywym człowiekiem powinno być podstawą świętowania niedzieli. Wiara nie może być dodatkiem do życia, ale powinna być elementem naszej codzienności – zarówno świętowania, jak i wyteżonej pracy” – powiedział ks. Jabłoński.

Kolejna część spotkania odbyła się w salce parafialnej, gdzie ks. Franciszek wygłosił konferencję na temat „Roku wiary”, który rozpocznie się 11 października w Rzymie, a także przedstawił założenia najbliższego Synodu Biskupów na temat ewangelizacji. Później wypowiedzieć się mogli także szafarze oraz ich żony. Zostały przedstawione różne doświadczenia związane z nową ewangelizacją oraz ze sposobami świętowania niedzieli. W tym czasie można było również wzmocnić się posiłkiem przygotowanym przez panie z parafialnego koła misyjnego.

W spotkaniu rejonowym w Chodzieży wzięli udział szafarze z Chodzieży, Budzynia, Żonia, Żnina i Opatówka.

Jacek Skowroński

Adwentowy Dzień Skupienia 1 grudnia 2012

W sobotę przed I Niedzielą Adwentu nadzwyczajni szafarze Komunii świętej z naszej archidiecezji spotkali się na dniu skupienia w Prymasowskim Wyższym Seminarium Duchownym w Gnieźnie.

Pierwszym i szczytowym punktem dnia była Eucharystia sprawowana przez ks. kanonika Franciszka Jabłońskiego. Treść homilii zamieszczamy na sąsiedniej stronie.

Następnie szafarze wysłuchali konferencji ks. prałata Krzysztofa Stawskiego, który mówił o przeżywaniu Roku Wiary. W szczególności sposób prelegent odniósł się do elementów wyznawania wiary w czasie liturgii eucharystycznej oraz w czasie liturgii chrzcielnej. Uczestnicy mogli również zadawać pytania związane z tematem konferencji oraz z praktyką liturgiczną.

Dzień skupienia zakończył się obiadem przy wspólnym stole razem ze wspólnotą seminarijną.

Jacek Skowroński

VI Ogólnopolska Pielgrzymka nadzwyczajnych szafarzy Komunii świętej

W sobotę 22 września 2012 r. Bazylika Miłosierdzia w Krakowie-Łagiewnikach wypełniła się śpiewem i modlitwą około dwutysięcznej rzeszy mężczyzn. Początek, tzw. „zawiązanie wspólnoty” odbyło się pod przewodnictwem ks. bpa Adama Bałabucha, biskupa pomocniczego diecezji świdnickiej. W swoim wystąpieniu ksiądz biskup wyraził radość z tak liczного zgromadzenia i podziękował najpierw Bogu, a następnie uczestnikom za przybycie do Światowego Centrum Miłosierdzia Bożego. A my wdzięczni za swoją obecność zaśpiewaliśmy „na 2 tys. głosów”:

*Radością naszą jesteś Ty,
O Panie, Tyś zgromadził nas,
To Ty jednoczysz nas, w miłości Twej.*

Następnie ks. dr Franciszek Ślusarczyk wygłosił konferencję pt.: „Przedłużenie miłosierdnych dłoni Jezusa”, w której podkreślił ważność i przydatność posługi nadzwyczajnych szafarzy Komunii świętej w życiu parafii, zwłaszcza w spotkaniach i posłudze ludziom chorym i star-

szym, którzy nie mogą już przybyć do świątyni i uczestniczyć w niedzielnej liturgii. To oni, ludzie chorzy i cierpiący są skarbem Kościoła znosząc cierpliwie dolegliwości jako wynagrodzenie Bogu za grzechy świata.

O godzinie 12⁰⁰ rozpoczęła się uroczysta Eucharystia pod przewodnictwem ks. kard. Stanisława Dziwisza. Bazylika wypełniła się potężnym śpiewem:

*Przyjdź Duchu Święty, ja pragnę...
Przyjdź w swojej mocy i sile,
Radością napelnij mnie...*

W kolejności była: Koronka do Miłosierdzia Bożego; pieśń: *Chwalcie Pana wszyscy...*; modlitwa: *Panie Jezu Chryste zawsze byłeś blisko słabszych, opuszczonych i czerpiących... w swoim Miłosierdziu pozwoliłeś mi nieść Twoją zbawczą obecność w Komunii Św. do chorych ludzi. Spraw bym pełniąc zleconą mi postugę, stawał się widocznym znakiem Twojej obecności w moim środowisku.* Następnie ks. kard. Stanisław Dziwisz wraz z ks. bp. Adamem Bałabuchem i rzeszą kapłanów z całej naszej Ojczyzny sprawował Mszę świętą. Homilię wygłosił ksiądz kardynał, w której znalazły się wspomnienia o błogosławionym Janie Pawle II oraz słowa uznania dla nas posługujących przy rozdzielaniu Ciała Pańskiego w świątyniach i w domach ludzi chorych. Ta niełatwa posługa jest potrzebna. [...] Na zakończenie jeszcze akt zawierzenia świata Bożemu Miłosierdziu i potężny śpiew: *Pod Twą obronę...*

Druga część pielgrzymki to procesja różańcowa do sanktuarium Jana Pawła II. Rozważanie tajemnic światła, śpiew, modlitwa:

Z Tobą ciemność nie będzie ciemna wokół mnie

A noc tak jak dzień zajaśnieje

Procesję trwającą dwie i pół godziny zakończyliśmy litanią do bł. Jana Pawła II i ostatnią modlitwą w dolnym kościele budującego się Sanktuarium i Centrum „Nie lękajcie się” Jana Pawła II. *Janie Pawle II, Apostole Miłosierdzia Bożego, módl się za nami.* Ks. bp Stefan Cichy z Legnicy udzielił wszystkim błogosławieństwa, a celebans błogosławił zgromadzonych relikwiami. Po błogosławieństwie w kaplicy „Kapłańskiej” była możliwość ucałowania relikwii Jana Pawła II. Na zakończenie VI Ogólnopolskiej Pielgrzymki szafarzy Komunii Świętej zaśpiewano:

Nie lękajcie się, Ja jestem z wami.

*Nie lękajcie się, Bóg jest miłością
Nie lękajcie się, trwajcie mocni w wierze.*

Powracamy do swoich rodzin i parafii, aby pełnić, mimo wielu trudności, posługę nadzwyczajnego szafarza na chwałę Bożą i pożytek ludzi.

Emilian Kupiec

Homilia ks. Franciszka Jabłońskiego wygłoszona w czasie Adwentowego Dnia Skupienia

Drodzy bracia, kończymy rok liturgiczny właśnie dzisiaj, tą mszą świętą. Tak też zostało zaplanowane, aby dzień skupienia odbył się na progu adwentu. Zresztą nie jesteście jedyną taką grupą, są też katecheci, którzy mają dzień skupienia w Rościnnie i tutaj w Gnieźnie. Odpowiedzialni za formację różnych grup widzimy, że trzeba się włączyć w rytm roku liturgicznego.

Ostatnią niedzielą roku liturgicznego jest niedziela Chrystusa Króla. Mam nadzieję, że zwróciliście uwagę na piękne słowa, które kapłan śpiewał w prefacji: o królestwie, które ma przyjść i które już jest naszym udziałem. Jest w niej wymienionych siedem przymiotów królestwa: królestwo prawdy i życia, świętości i łaski, sprawiedliwości, miłości i pokoju. Przepięknie w tej prefacji jest to ujęte, kim jest Chrystus i jakie królestwo reprezentuje: prawdy i życia, świętości i łaski, sprawiedliwości, miłości i pokoju. Każdy z nas, gdy dokłada się do tego, by prawda zwyciężyła, żeby życie Boże się rozwijało, w trosce o życie ludzkie, żeby człowiek się uświęcił, otrzymał łaskę, kiedy człowiek staje się bardziej sprawiedliwy, który okazuje miłość, wprowadza pokój, to w ten sposób wykonujemy zadanie powierzone nam przez Chrystusa - budowania królestwa Bożego już tu na ziemi. Każdy z nas, choćby małą cząstkę z siebie dał, już jest budowniczym królestwa Bożego na ziemi.

W Roku Wiary przyświeca nam postać Chrystusa. *Pantocreator - Stwórca wszystkiego*. W prawie każdej parafii jest napis *Rok Wiary*, jest również logo, które nam towarzyszy. Nasza diecezja wypracowała krótki program duszpasterski na ten Rok Wiary i zostały w nim ujęte istotne rzeczy, wskazania, zalecenia na Rok Wiary w stosunku do całej diecezji, do rejonów, kościołów jubileuszowych i do poszczególnych parafii. Dołączony został także harmonogram, a na końcu jest krótki wykład ks. dra Pawła

Kiejkowskiego *Podwoje wiary są dla nas zawsze otwarte*.

W tym Roku Wiary, co pewnie będzie wiele razy powtarzane, potrzeba zastanowienia się, zamyślenia, odpowiedzenia sobie na pytanie: *Jaka jest moja wiara na tym etapie, w porównaniu do czasu minionego? Czy widzę wzrost wiary, większe zaufanie Bogu? Czy jestem pewniejszy w wierze, czy też ciągle mam wątpliwości?* Najpierw trzeba odpowiedzieć sobie samemu na pytanie: *Jaka jest moja wiara?* Nie można tego zmierzyć termometrem czy położyć na wagę. Do tego potrzebne jest poruszenie sumienia jako głosu Boga. *Jaka jest moja wiara?* Trzeba po męsku sobie na to pytanie odpowiedzieć, po prostu i zwyczajnie: średnia, słaba, może już się wzmocniła, jestem pewniejszy w wierze. Gdy przychodzą narzeczeni na rozmowę i chcą, abym błogosławił ich związek małżeński, to pytam: *Powiedzcie szczerze, w skali od 1 do 5, na ile oceniacie swoją wiarę?* Tak samo każdy z was niech oceni swoją wiarę, w skali od 1 do 5. To jest punkt wyjścia, a Rok Wiary ma zmotywować do poszukiwania drogi, aby zwiększyć ocenę aż do piątki. Całe nasze życie jest cykliczne, tak jak rok liturgiczny. Przeżywamy wzloty i upadki, przeżywamy różne uniesienia, zafascynowania i trudności, ale dzisiejsze spotkanie daje nową nadzieję. Człowiek powinien wyjechać stąd uskrzydłony, ze świadomością, że skoro zawierzył Panu Bogu, to będzie dobrze! Zawsze mam taką małą iskierkę nadziei, że może kiedyś, gdy będzie mi dane być proboszczem, to chciałbym aby z każdej Mszy świętej niedzielnej wierny wychodził umocniony, że da się pokonać trudności.

Jak słyszeliśmy, Ewangelia zachęca dzisiaj do czuwania i modlitwy, aby nasze serca nie były ociążane od obżarstwa, pijaństwa i trosk doczesnych. Jutro pewnie usłyszymy w homiliach zachętę do podjęcia postanowień adwentowych. One bardzo dużo pomagają. To może być nawet forma sprawdzenia siebie, swojej wytrwałości. Mój tata cały Adwent i Wielki Post ssal landrynki, a papierosy odkładał. Po tym było wiadomo, że jest już Adwent, nawet ksiądz proboszcz nie musiał o tym mówić, bo już widziałem w domu, że tata landrynki kupował. To mi zostało do teraz i kiedy zaczyna się Adwent, to myślę o jakimś wyrzeczeniu, postanowieniu. Kiedyś też musiałem kupować landrynki, teraz już nie muszę. Każdy powinien podjąć się takiego po-

stanowienia, które jest możliwe do wykonania. Nie można podejmować ciężarów niemożliwych do uniesienia, bo się człowiek zniechęci. Natomiast gdy wytrwa w jednym, choćby drobnym postanowieniu, to będzie szczęśliwy i radosny. Dlatego zachęcam, w myśl słów Ewangelii, do czuwania, aby życie codzienne nas nie przerosło i nas nie zdominowało, abyśmy byli ludźmi wolnymi. Wiele spraw może nas zniewolić. Przyzwyczajenie nas zniewala, lenistwo nas zniewala, reklamy nas zniewalają, wiadomości nas zniewalają. Człowiek ciągle nie jest całkiem wolny i stale się boi. Sam to przeżywam. Jakże trudno jest być człowiekiem wolnym. Ale do wolności wyswobodził nas Chrystus i to jest kolejne zadanie, które przed nami stoi.

Trzecia moja myśl związana jest z synodem. Słyszeliście, czytaliście, stale ukazują się wiadomości na ten temat w prasie i na naszej stronie internetowej. Ja sam temat synodu wyjaśniłem sobie dopiero wtedy, gdy miałem przygotować referat o nowej ewangelizacji, a dokładniej o kontekstach nowej ewangelizacji. Wtedy sobie uświadomiłem, jak powstaje synod. To jest rzeczywiście cała skomplikowana machina. Na początku papież powołuje odpowiednie komisje, które przygotowują materiały i pytania, które są wysyłane do różnych ludzi i środowisk na świecie. Ten materiał nazywa się „Lineamenta”. Odpowiedzi na pytania opracowywane są w diecezjach na całym świecie i wysyłane do komisji, która na podstawie tych odpowiedzi określa najważniejsze problemy i tematy. Na tej podstawie powstaje dzieło nazywające się „Instrumentum laboris”. Ten dokument otrzymują biskupi, którzy biorą udział w synodzie i na jego podstawie dyskutują. W „Przewodniku Katolickim” jest wywiad z arcybiskupem Stanisławem Gądeckim podejmujący tę tematykę. Warto przeczytać, bo pokazuje istotę niedawno zakończonego synodu. Wypowiedzi biskupów są zbierane i na ich podstawie powstaje „Propositio”, a z tego wszystkiego wypracowuje się dokument końcowy pisany przez papieża, który nazywa się

„adhortacja”, czyli zachęta. Zapewne w przyszłym roku ukaże się adhortacja na temat nowej ewangelizacji. Zobaczcie, ile osób jest zaangażowanych w powstanie takiego dokumentu, jaki to jest ważny dokument. To jest myśl całego Kościoła, z całego świata. Dlatego warto czytać takie dokumenty, bo to jest fragment życia całego Kościoła powszechnego. W udostępnionych już dokumentach dotyczących ostatniego synodu przedstawione są różne konteksty, które powinniśmy wziąć pod uwagę w głoszeniu Ewangelii. Jest ich siedem: kontekst kulturowy, społeczny, polityczny, naukowy i techniczny, medialny i religijny. Dla przykładu przedstawię wam fragment kontekstu kulturowego. Mówi się o sekularyzacji, ale obecnie już w innej postaci. Dokumenty przedstawiają ją następująco: *Sekularyzacja przybrała raczej ton łagodny, który pozwolił tej formie kulturowej wnikać do życia codziennego ludzi i ukształtować mentalność, w której Bóg jest praktycznie nieobecny, po części lub zupełnie, a Jego istnienie zależy od ludzkiej świadomości.* Jak możemy dotrzeć do człowieka, który przyjął ten sposób myślenia? Punkt wyjścia dla ewangelizacji takiego człowieka musi być zupełnie inny niż dotychczasowe sposoby, musi dotyczyć tych problemów, które są dla niego ważne.

Nas też dotyczy nowa ewangelizacja. Musimy szukać nowego sposobu podejścia do współczesnego człowieka. Trzeba stale szukać prawdy. Bo jesteśmy od głoszenia królestwa prawdy i życia, świętości i łaski, sprawiedliwości, miłości i pokoju.

Prośba

W nawiązaniu do prośby skierowanej przez naszego opiekuna o pomoc w pracach porządkowych w Rościnnie, proszę Braci Szafarzy, aby na rekolekcje zabrali ze sobą strój roboczy i narzędzia do pracy w ogrodzie.

Wacław Gieburowski, prezes

Zapraszamy do odwiedzenia naszej strony internetowej: www.szafarze.gniezno.pl

Redakcja: Jacek Skowroński, e-mail: jacek@alauda.pl
Konsultacja: ks. kan. dr Franciszek Jabłoński, e-mail: franuszj@wp.pl